Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 25. januára 2017 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Colná únia — Vznik colného dlhu z dôvodu nezákonného dovozu tovaru — Pojem dlžník — Zamestnanec právnickej osoby zodpovedný za nezákonný dovoz — Určenie, či ide o podvodné konanie alebo hrubú nedbanlivosť“

Vo veci C-679/15,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Finanzgericht Baden-Württemberg (Finančný súd Bádensko-Württembersko, Nemecko) z 1. decembra 2015 a doručený Súdnemu dvoru 17. decembra 2015, ktorý súvisí s konaním:

Ultra-Brag AG

proti

Hauptzollamt Lörrach,

SÚDNY DVOR (tretia komora)

v zložení: predseda tretej komory L. Bay Larsen, sudcovia M. Vilaras (spravodajca), J. Malenovský, M. Safjan a D. Šváby,

generálny advokát: N. Wahl,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Európska komisia, v zastúpení: L. Grønfeldt a M. Wasmeier, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 26. októbra 2016,

vyhlásil tento rozsudok

* Jazyk konania: nemčina.

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 202 ods. 3 prvej a druhej zarážky a článku 212a nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 302, 1992, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307), zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 1791/2006 z 20. novembra 2006 (Ú. v. EÚ L 363, 2006, s. 1) (ďalej len „colný kódex“).

2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi Ultra-Brag AG, logistickým podnikom, ktorý poskytuje najmä prepravné služby po európskych vnútrozemských vodných cestách, a Hauptzollamt Lörrach (Hlavný colný úrad Lörrach, Nemecko) v súvislosti so zaplatením colného dlhu, ktorý vznikol z dôvodu nezákonného dovozu tovaru na colné územie Európskej únie.

Právny rámec

3 Colný kódex bol zrušený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie (Ú. v. EÚ L 269, 2013, s. 1).

4 Článok 38 ods. 1 colného kódexu stanovoval:

„Osoba, ktorá tovar prepravila na colné územie spoločenstva, je povinná ho prepraviť bez zbytočného odkladu po ceste určenej colnými orgánmi a v súlade s ich pokynmi:

a) na colný úrad určený colnými orgánmi alebo na akékoľvek iné miesto určené alebo schválené týmito orgánmi; alebo

…“

5 Článok 40 uvedeného kódexu stanovoval:

„Tovar, ktorý vstupuje na colné územie spoločenstva, predloží colným orgánom osoba, ktorá ho na toto územie prepravuje alebo v prípade potreby osoba, ktorá preberá zodpovednosť za prepravu tovaru po jeho vstupe s výnimkou tovaru prepravovaného dopravnými prostriedkami, ktoré sa iba plavia v teritoriálnych vodách alebo prelietavajú vzdušným priestorom colného územia spoločenstva bez zastávky na tomto území. Osoba, ktorá predkladá tovar, odkáže na predtým podané predbežné colné vyhlásenie alebo colné vyhlásenie vzťahujúce sa na tovar.“

6 Podľa článku 185 ods. 1 prvého pododseku colného kódexu:

„Tovar spoločenstva, ktorý bol po vývoze z colného územia spoločenstva vrátený na toto územie a prepustený do voľného obehu v lehote 3 rokov, je na žiadosť dotknutej osoby oslobodený od dovozného cla.“

7 Článok 202 toho istého kódexu stanovoval:

„1. Colný dlh pri dovoze vzniká:

a) nezákonným dovozom tovaru, ktorý podlieha dovoznému clu na colné územie spoločenstva, alebo

…

Na účely tohto článku nezákonným dovozom sa rozumie akýkoľvek dovoz tovaru v rozpore s ustanoveniami článkov 38 až 41 a článku 177, druhá zarážka.

2. Colný dlh vzniká v okamihu nezákonného dovozu tovaru.

3. Dlžníkmi sú:

— osoba, ktorá takýto tovar nezákonne doviezla,

— akékoľvek osoby, ktoré sa zúčastnili na nezákonnom dovoze tovaru a ktoré si boli vedomé alebo si mali byť vedomé, že takýto dovoz je nezákonný, a

— akékoľvek osoby, ktoré nezákonne dovezený tovar získali alebo prechovávali a ktoré si boli alebo si mali byť v čase získania alebo prijatia takéhoto tovaru vedomé, že tento bol dovezený nezákonne.“

8 Článok 212a colného kódexu znel:

„Ak colné právne predpisy uvádzajú preferenčné priaznivé colné odbavenie tovaru z dôvodu ich povahy alebo koncového použitia alebo úľavu, alebo celkové alebo čiastočné oslobodenie od dovozného alebo vývozného cla podľa článkov 21, 82, 145 alebo 184 až 187, takéto preferenčné priaznivé colné odbavenie, úľava alebo oslobodenie sa vzťahuje aj na prípady, keď sa colný dlh nadobudne [keď colný dlh vznikne – *neoficiálny preklad*] podľa článkov 202 až 205, 210 alebo 211 za podmienky, že správanie sa zmienenej osoby [konanie dotknutej osoby – *neoficiálny preklad*] neobsahuje podvodné konanie ani úmyselné zanedbávanie [ani hrubú nedbanlivosť – *neoficiálny preklad*] a predloží dôkaz, že boli splnené ostatné podmienky na použitie preferenčného priaznivého colného odbavenia, úľavy alebo oslobodenia.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

9 Dňa 25. mája 2010 Ultra-Brag vyviezla po riečnej ceste z colného územia Únie do Birsfeldenu (Švajčiarsko) dva transformátory, ako aj dve zásielky obsahujúce dva valce.

10 Po tom, čo bol v ten istý deň 25. mája 2010 zamestnanec Ultra-Brag, odborník na prepravu nákladného tovaru a zodpovedný pre otázky vývozu, informovaný o poruche lode, ktorá mala na druhý deň naložiť turbínu v Štrasburgu (Francúzsko), aby ju prepravila do Antverp (Belgicko), mal tento zamestnanec v pláne vyslať na dané miesto loď, ktorá prepravovala dva transformátory a dve zásielky dvoch valcov, bez toho, aby došlo k vyloženiu jedného z transformátorov a oboch valcov. Na tieto účely sa najprv obrátil na švajčiarske colné úrady, aby sa informoval o formalitách, ktoré treba urobiť. Tieto orgány ho informovali, že krátkodobý vývoz do Únie nepredstavuje nijaký problém, ale že by mal o tom informovať nemecké colné orgány. V dôsledku poruchy na aute ich tento zamestnanec nemohol informovať ešte pred skončením úradných hodín príslušného nemeckého colného úradu.

11 Aby sa dodržal plán nakládky turbíny v Štrasburgu, uvedený zamestnanec vo večerných hodinách 25. mája 2010 informoval kapitána lode, že musí vyplávať do tohto miesta určenia spolu s transformátorom a dvomi valcami na palube. Tento tovar nebol predložený nemeckým colným orgánom pri prechode hranicou.

12 Dňa 26. mája 2010 zamestnanec kontaktoval nemecké colné orgány.

13 Dňa 27. mája 2010 loď doplávala do prístavu v Bazileji (Švajčiarsko), aby tam vyložila transformátor a oba valce, pričom turbína zostala na palube, aby bola prepravená do Antverp. Nemecké colné orgány teda zistili, že na lodi sa nachádzal transformátor a dva valce.

14 Výmerom dovozného cla z 9. augusta 2010 Hlavný colný úrad v Lörrachu uložil podniku Ultra-Brag povinnosť zaplatiť clo vo výške 122 470,07 eura, pričom za dlžníka označil len tento podnik.

15 Po tom, čo bola zamietnutá sťažnosť, Ultra-Brag podal na Finanzgericht Baden-Württemberg (Finančný súd Bádensko-Württembersko, Nemecko) žalobu. Tvrdil, že dovozné clo nemalo byť uložené, lebo boli splnené podmienky na oslobodenie od cla podľa článku 212a colného kódexu. Uviedol, že sa nedopustil nijakej hrubej nedbanlivosti, keď zveril vybavenie colných formalít kvalifikovanému spolupracovníkovi, ani neporušil povinnosť dohľadu, ktorá mu prislúcha.

16 Vnútroštátny súd usudzuje, že zamestnávateľa možno považovať za dlžníka colného dlhu v zmysle článku 202 ods. 3 prvej zarážky uvedeného kódexu, ak sa možno domnievať, že svojím konaním je zodpovedný za nezákonný dovoz tovaru pod podmienkou, že toto konanie by mohlo spočívať v nezákonnom dovoze, ktorého sa dopustil. Uvádza, že o otázke, na akom základe sa má preskúmať konanie zamestnávateľa, právnickej osoby, ešte nebolo rozhodnuté, najmä pokiaľ ide o to, či sa má zohľadniť len konanie orgánov právnickej osoby, alebo sa má zobrať do úvahy konanie jedného z jej spolupracovníkov, ktorí sú priamou príčinou nezákonného dovozu v rozsahu, v akom tento spolupracovník zodpovedá za prepravu tovaru u právnickej osoby.

17 Vnútroštátny súd si tiež kladie otázku v súvislosti s mierou účasti podniku Ultra-Brag na nezákonnom dovoze tovaru v zmysle článku 202 ods. 3 druhej zarážky colného kódexu, osobitnejšie vzhľadom na subjektívnu okolnosť požadovanú týmto ustanovením, ako vyplýva z použitia výrazov „si boli vedomé alebo si mali byť vedomé, že takýto dovoz je nezákonný“. Podľa tohto súdu na posúdenie tejto subjektívnej okolnosti je potrebné určiť, či sa má rozhodovať z pohľadu zamestnanca podniku Ultra-Brag, alebo z pohľadu jeho orgánov.

18 Napokon vnútroštátny súd usudzuje, že je potrebné preskúmať, či je splnená podmienka týkajúca sa neexistencie hrubej nedbanlivosti, aby bolo možné uplatniť oslobodenie od dovozného cla stanovené v článku 212a uvedeného kódexu, pričom toto posúdenie by sa malo vykonať s prihliadnutím na konanie zamestnanca, ktorý sa skutočne podieľal na danej operácii vo veci samej.

19 Za týchto okolností Finanzgericht Baden-Württemberg (Finančný súd Bádensko-Württembersko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 202 ods. 3 prvá zarážka colného kódexu vykladať v tom zmysle, že právnická osoba ako osoba, ktorá takýto tovar doviezla, sa podľa článku 202 ods. 3 prvej zarážky colného kódexu stane dlžníkom, ak dôvodom nezákonného dovozu je konanie niektorého z jej zamestnancov, ktorý konal v rámci svojich právomocí a ktorý nie je jej zákonným zástupcom?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku:

Má sa článok 202 ods. 3 druhá zarážka colného kódexu vykladať v tom zmysle, že:

a) právnická osoba sa podieľala na nezákonnom dovoze (aj vtedy), ak niektorý z jej zamestnancov, ktorý nie je jej zákonným zástupcom, sa podieľal v rámci svojich právomocí na tomto nezákonnom dovoze, a

b) v prípade právnických osôb, ktoré sa podieľajú na nezákonnom dovoze, sa má subjektívna stránka, ktorá podmieňuje uplatnenie tohto ustanovenia, a to „si boli vedomé alebo si mali byť vedomé“, posudzovať s prihliadnutím na fyzickú osobu, ktorú právnická osoba v tejto veci zamestnáva, aj keď v tejto súvislosti nejde o zákonného zástupcu právnickej osoby?

3. V prípade kladnej odpovede na prvú a druhú otázku:

Má sa článok 212a colného kódexu vykladať v tom zmysle, že pri posudzovaní, či konanie osoby, ktorá sa podieľala na nezákonnom dovoze, vykazuje znaky podvodného konania alebo hrubej nedbanlivosti, treba v prípade právnických osôb zohľadniť výlučne konanie právnickej osoby alebo jej orgánov, alebo jej treba pripísať konanie fyzickej osoby, ktorú zamestnáva a ktorá koná v rámci plnenia svojich úloh?“

O prejudiciálnych otázkach

Úvodné pripomienky

20 Je potrebné zdôrazniť, že v súlade s článkom 202 ods. 1 písm. a) colného kódexu colný dlh vzniká v prípade nezákonného dovozu tovaru. Podľa tohto istého ustanovenia sa dovoz tovaru považuje za nezákonný, ak nebol predložený colnému orgánu v súlade s ustanoveniami článkov 38 až 41 uvedeného kódexu.

21 Okrem toho ustanovenia článku 202 ods. 3 toho istého kódexu definujú dlžníkov colného dlhu, ktorý vznikol nezákonným dovozom tovaru na územie Únie, a to vo všeobecnom záujme ochrany finančných záujmov Únie.

22 Na tieto účely tri zarážky článku 202 ods. 3 tohto kódexu opisujú účasť osoby, ktorá by mala byť uznaná za dlžníka z dôvodu jej účasti na nezákonnom dovoze tovaru. Prvá zarážka tak svojím spôsobom označuje za dlžníka osobu, ktorá tovar nezákonne doviezla, teda osobu, ktorá štandardne mala vykonať colné vybavenie a splniť povinnosti colného deklaranta. Druhá a tretia zarážka označujú osoby, ktoré, hoci nie sú povinné vykonať colné vybavenie na základe ustanovení uvedeného kódexu, sa podieľali na nezákonnom dovoze buď pred týmto dovozom, alebo bezprostredne po ňom.

23 Na otázky položené vnútroštátnym súdom treba odpovedať so zreteľom na tieto úvahy.

O prvej otázke

24 Vnútroštátny súd sa svojou prvou otázkou v podstate pýta, či sa má článok 202 ods. 3 prvá zarážka colného kódexu vykladať v tom zmysle, že právnickú osobu, ktorej zamestnanec, ktorý nie je jej zákonným zástupcom, je zodpovedný za nezákonný dovoz tovaru na colné územie Únie, možno považovať za dlžníka colného dlhu, ktorý vznikol týmto dovozom.

25 V prvom rade zo znenia článku 202 ods. 3 tohto kódexu vyplýva, že normotvorca Únie mal v úmysle široko vymedziť okruh osôb, ktoré možno považovať za dlžníkov colného dlhu v prípade nezákonného dovozu tovaru podliehajúceho dovoznému clu, a tiež v plnej miere vymedziť podmienky, za ktorých sa osoby považujú za dlžníkov colného dlhu (pozri rozsudky z 23. septembra 2004, Spedition Ulustrans, C-414/02, EU:C:2004:551, body 25 a 39; z 3. marca 2005, Papismedov a i., C-195/03, EU:C:2005:131, bod 38, ako aj zo 17. novembra 2011, Jestel, C-454/10, EU:C:2011:752, body 12 a 13).

26 Navyše Súdny dvor už rozhodol, že článok 202 ods. 3 prvá zarážka uvedeného kódexu označuje „osobu“, ktorá tovar nezákonne doviezla, pričom nerozlišoval, či ide o fyzickú, alebo právnickú osobu. Dlžníkom colného dlhu teda môže byť akákoľvek „osoba“ v zmysle uvedeného ustanovenia, teda osoba, o ktorej sa možno domnievať, že svojím konaním je zodpovedná za nezákonný dovoz tovaru (pozri rozsudky z 23. septembra 2004, Spedition Ulustrans, C-414/02, EU:C:2004:551, bod 26, ako aj z 3. marca 2005, Papismedov a i., C-195/03, EU:C:2005:131, bod 39).

27 V prejednávanej veci podľa informácií obsiahnutých v návrhu na začatie prejudiciálneho konania dovoz tovaru na územie Únie vykonal kapitán lode, ktorý ho prepravoval do riečneho prístavu nachádzajúceho sa na tomto území na príkaz osoby zodpovednej za operácie týkajúce sa vývozu v podniku, ktorý ich oboch zamestnáva. Tento kapitán je osoba, ktorá by mala v súlade s článkom 40 colného kódexu predložiť tovar colnému úradu a odkázať na predbežné colné vyhlásenie alebo colné vyhlásenie vzťahujúce sa na tovar stanovené v tomto článku.

28 Vzhľadom na skutočnosť, že kapitán lode tak neurobil, dopustil sa nezákonného dovozu tovaru na colné územie Únie, čo ho na základe článku 202 ods. 3 prvej zarážky uvedeného kódexu robí dlžníkom colného dlhu, ktorý z toho dôvodu vznikol.

29 Skutočnosť, že zamestnanec sa dopustil nezákonného dovozu tovaru na colné územie Únie, nemôže postačovať na to, aby nebolo možné fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá ho zamestnáva, považovať podľa článku 202 ods. 3 prvej zarážky toho istého kódexu za dlžníka colného dlhu, ktorý vznikol pri tomto nezákonnom dovoze.

30 V tejto súvislosti treba uviesť, že ak v situácií, o akú ide vo veci samej, sa zamestnanec dopustí nezákonného dovozu, pričom konal v súlade s úlohami, ktorými bol poverený svojím zamestnávateľom, a plnil príkazy, ktoré mu boli na tieto účely dané ďalším zamestnancom tohto zamestnávateľa, ktorý je oprávnený tak konať v rámci svojich úloh, prvý zamestnanec len koná v rámci svojich právomocí v mene a na účet svojho zamestnávateľa.

31 Pritom, ak tovar nezákonne doviezol na colné územie Únie zamestnanec v mene a na účet zamestnávateľa, zamestnávateľ sa musí považovať za osobu, ktorá svojím konaním zodpovedá za tento nezákonný dovoz (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. septembra 2004, Spedition Ulustrans, C-414/02, EU:C:2004:551, bod 29).

32 V situácií, o akú ide vo veci samej, preto možno zamestnávateľa považovať podľa článku 202 ods. 3 prvej zarážky colného kódexu za dlžníka colného dlhu, ktorý vznikol nezákonným dovozom tovaru.

33 Okrem toho skutočnosť, že ani zamestnanec, ktorý je zodpovedný za nezákonný dovoz tovaru, ani zamestnanec, ktorému je podriadený a na ktorého príkaz konal, nie sú zákonnými zástupcami právnickej osoby, ktorá ich zamestnáva, nemôže ovplyvniť tento záver, pretože uplatnenie článku 202 ods. 3 prvej zarážky uvedeného kódexu voči zamestnávateľovi zamestnanca, ktorý je zodpovedný za nezákonný dovoz, nevyžaduje nijakú inú podmienku, len tú, podľa ktorej tento zamestnávateľ musí mať postavenie „osoby“ v zmysle tohto ustanovenia.

34 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku odpovedať, že článok 202 ods. 3 prvá zarážka colného kódexu sa majú vykladať v tom zmysle, že právnickú osobu, ktorej zamestnanec, ktorý nie je jej zákonným zástupcom, je zodpovedný za nezákonný dovoz tvaru na colné územie Únie, možno považovať za dlžníka colného dlhu, ktorý vznikol pri tomto dovoze, ak tento zamestnanec doviezol predmetný tovar v súlade s úlohami, ktorými bol poverený svojím zamestnávateľom, a plnil príkazy, ktoré mu boli na tieto účely dané ďalším zamestnancom tohto zamestnávateľa oprávneným tak konať v rámci svojich úloh, a konal teda v rámci svojich právomocí v mene a na účet svojho zamestnávateľa.

35 Vzhľadom na odpoveď na prvú otázku netreba odpovedať na druhú otázku.

O tretej otázke

36 Vnútroštátny súd sa svojou treťou otázkou v podstate pýta, či sa má článok 212a colného kódexu vykladať v tom zmysle, že pri posudzovaní, či konanie zamestnávateľa, právnickej osoby, vykazuje znaky podvodného konania alebo hrubej nedbanlivosti v zmysle tohto článku, treba zohľadniť nielen

konanie samotného zamestnávateľa, ale treba mu pripísať aj konanie zamestnanca alebo zamestnancov tejto právnickej osoby, ktorí boli poverení dovozom predmetného tovaru na colné územie Únie v rámci plnenia svojich jednotlivých úloh.

37 Podľa článku 212a uvedeného kódexu sa preferenčné colné odbavenie, úľava, alebo celkové či čiastočné oslobodenie od dovozného, prípadne vývozného cla stanoveného colnými predpismi vzťahuje aj na prípady, keď colný dlh vznikne podľa článkov 202 až 205 toho istého kódexu, pokiaľ konanie dotknutej osoby neobsahuje podvodné konanie ani hrubú nedbanlivosť a pokiaľ táto osoba predloží dôkaz, že boli splnené „ostatné podmienky na použitie“ preferenčného colného odbavenia, úľavy alebo oslobodenia.

38 Pojem „dotknutá osoba“ v zmysle článku 212a colného kódexu treba vzhľadom na znenie tohto ustanovenia chápať tak, že označuje akúkoľvek osobu, fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá sa považuje za dlžníka colného dlhu podľa jedného z článkov 202 až 205 uvedeného kódexu, najmä z dôvodu, že táto osoba je svojím konaním zodpovedná za nezákonný dovoz tovaru na colné územie Únie.

39 Za okolností, o aké ide vo veci samej, na účely posúdenia existencie podvodného konania alebo hrubej nedbanlivosti zo strany zamestnávateľa, právnickej osoby, treba zohľadniť nielen samotného zamestnávateľa, ale sa musí zobrať do úvahy aj konanie zamestnanca alebo zamestnancov, ktorí sú v súlade s rozsahom úloh, ktorými ich poveril ich zamestnávateľ, takže konali v rámci svojich jednotlivých právomocí v mene a na účet zamestnávateľa, zodpovední za nezákonný dovoz tovaru.

40 Treba tiež uviesť, že skutočnosť, že dotknutí zamestnanci nie sú orgánmi alebo zákonnými zástupcami právnickej osoby, ktorá ich zamestnáva, nemá vplyv na záver, podľa ktorého sa za okolností uvedených v predchádzajúcom bode tohto rozsudku existencia podvodného konania alebo hrubej nedbanlivosti zo strany zamestnávateľa, právnickej osoby, posudzuje s prihliadnutím na konanie týchto zamestnancov.

41 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na tretiu otázku odpovedať, že článok 212a colného kódexu sa má vykladať v tom zmysle, že pri posudzovaní, či konanie zamestnávateľa, právnickej osoby, vykazuje znaky podvodného konania alebo hrubej nedbanlivosti v zmysle tohto článku, treba zohľadniť nielen konanie samotného zamestnávateľa, ale treba mu pripísať aj konanie zamestnanca alebo zamestnancov, ktorí sú v súlade s rozsahom úloh, ktorými ich poveril ich zamestnávateľ, takže konali v rámci svojich jednotlivých právomocí v mene a na účet zamestnávateľa, zodpovední za nezákonný dovoz tovaru.

O trovách

42 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

1. **Článok 202 ods. 3 prvá zarážka nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 1791/2006 z 20. novembra 2006, sa má vykladať v tom zmysle, že právnickú osobu, ktorej zamestnanec, ktorý nie je jej zákonným zástupcom, je zodpovedný za nezákonný dovoz tvaru na colné územie Únie, možno považovať za dlžníka colného dlhu, ktorý vznikol pri tomto dovoze, ak tento zamestnanec doviezol predmetný tovar v súlade s úlohami, ktorými bol poverený svojím zamestnávateľom a plnil príkazy, ktoré mu boli na tieto účely dané ďalším zamestnancom tohto zamestnávateľa oprávneným tak konať v rámci svojich úloh, a konal teda v rámci svojich právomocí v mene a na účet svojho zamestnávateľa.**

2. **Článok 212a nariadenia č. 2913/92, zmeneného a doplneného nariadením č. 1791/2006, sa má vykladať v tom zmysle, že pri posudzovaní, či konanie zamestnávateľa, právnickej osoby, vykazuje znaky podvodného konania alebo hrubej nedbanlivosti v zmysle tohto článku, treba zohľadniť nielen konanie samotného zamestnávateľa, ale treba mu pripísať aj konanie zamestnanca alebo zamestnancov, ktorí sú v súlade s rozsahom úloh, ktorými ich poveril ich zamestnávateľ, takže konali v rámci svojich jednotlivých právomocí v mene a na účet zamestnávateľa, zodpovední za nezákonný dovoz tovaru.**

Podpisy